

Rond 1500 stal een vuige snoodaard een zilveren ciborie uit de kerk van Solwerd. In de ciborie zaten nog drie gewijde hosties. Al vluchtend wierp hij de hosties in een put of sloot vlakbij Solwerd, waarna het water ervan geneeskrachtig werd. Als we de overlevering mogen geloven waren deze wonderen niet ongewoon. Boven de put, bij de kerk van Solwerd, werd een kapel gebouwd. De kerk stond in 1510 vermeld als *'des weerden hilligen sacraments ter hilge stede'*. Het wonder van het geneeskrachtige water trok vele gelovigen aan (met bijbehorende extra inkomsten ongetwijfeld). Het effect was hetzelfde als met relikwieën (kerken met veel relieken in hun bezit waren verzekerd van de toestroom van grote aantallen gelovigen en van de bijbehorende economische activiteiten zoals jaarmarkten). Na de reformatie bekoelde de belangstelling voor het wonder maar langzaam. Maar in 1682 maakte een predikant een einde aan deze afgoderij: de put werd gedempt. Exit mirakels!

Rond 1780 brak men de kapel af en begon men met de bouw van een nieuwe kerk, die in 1783 werd voltooid. De kerk is rechthoekig van opzet, uitgevoerd in baksteen en heeft een classicistische façade aan de zuidkant. Het geheel is buitengewoon zorgvuldig uitgevoerd: op hoge bakstenen postamenten (voetstuk van een zuil), die worden onderbroken door natuurstenen lijsten, staan gemetselde pilasters. Deze vertonen, naar klassiek voorbeeld, entasis (of zwellings). De Ionische kapitelen van geverfde natuursteen hebben voluten die door guirlandes met elkaar verbonden zijn. Dan volgt een hoofdstel dat bestaat uit een fries met onderverdeling, een bakstenen laag en daarboven een tandlijst (deze hoort bij de Ionische orde). Boven de pilasters strekt zich een driehoekig fronton uit met een opvulling van baksteen. Door deze baksteenlaag tussen fries en tandlijst lijken fronton en dak losgekoppeld van de rest van de gevel. Dat beeld wordt nog versterkt doordat de eenmaal versneden overhoekse steunberen niet tot de bovenste lijst doorlopen; ze stoppen bij het fries.

Oorspronkelijk was er een ingang met ronde boog. Deze is thans aan het gezicht onttrokken door een portaal uit 1936. Dit portaal is in bijpassende stijl uitgevoerd maar nodigt niet onmiddellijk uit om de kerk binnen te gaan; de deur zit namelijk aan de zijkant. Verder bevat de zuidgevel twee zeer grote rondboogvensters. De overige gevels zijn veel soberder behandeld. De noordgevel heeft drie grote rondboogramen, geen pilasters en geen hoofdstel. De kerk wordt gedekt door een schilddak. In plaats van een toren bouwde men een open houten klokkenstoel, een zeldzaam verschijnsel in onze provincie. De klok werd in 1949 gegoten door van Bergen in Heiligerlee. In 1975 werd de klokkenstoel gerenoveerd.

De wanden van het lichte en statige interieur onder een blauw balkenplafond zijn een afspiegeling van de buitenkant; ze zijn eveneens uitgevoerd volgens de regels van de Ionische orde, maar in de goedkope variant met stucwerk en met profiellijsten en kapitelen van hout. We zien overhoekse pilasters als weerspiegeling van de steunberen buiten. Rondom loopt een houten fries dat in imitatiemarmer is geschilderd.

De preekstoel, eenvoudig uitgevoerd in Louis Seize op z'n Gronings, staat tegen de oostwand. Daarvoor bevindt zich de dooptuin met notabelenbanken en een doophek dat wordt afgesloten door twee, uitzonderlijk zwaar vormgegeven posten, bekroond met snijwerk. De rest van de banken is eenvoudig. Onder de orgelgalerij staat een herengestoelte, waarvan de voorkant in vormgeving is aangepast aan het doophek. Ook de orgelbalustrade herhaalt de vormen van het doophek. Het orgel werd hier in 1942 geplaatst achter een loos front. Het orgel is waarschijnlijk gebouwd rond 1860 en is afkomstig uit Midden-Brabant. De oorspronkelijke bouwer is niet bekend. Het omvat een manuaal met 8 registers. In 1993 is het instrument gereviseerd door Berend Veger en Winold van der Putten.